

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

25 iunie 2020 *

„Funcție publică – Funcționari – Promovare – Exercițiul de promovare 2017 – Decizie de nepromovare – Claritatea și precizia unui motiv al cererii – Regula concordanței – Repunere în discuție a unor acte definitive – Admisibilitate – Articolul 45 din statut – Raport intermediar privind perioada de probă – Raport de final al perioadei de probă – Raport de evaluare – Elemente luate în considerare pentru analiza comparativă a meritelor – Regularitatea procedurii – Răspundere – Prejudiciu moral”

În cauza T-511/18,

XH, reprezentată de E. Auleytner, avocată,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de L. Radu Bouyon și de L. Vernier, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei publicate în *Informații administrative* nr. 25-2017 din 13 noiembrie 2017 privind neinclusiunea numelui reclamantei pe lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2017 și anularea deciziei R/96/18 din 7 iunie 2018 de respingere a reclamației formulate de reclamantă la 10 februarie 2018 și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pretins suferite ca urmare a acestor decizii,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din domnii R. da Silva Passos (raportor), președinte, L. Truchot și M. Sampol Pucurull, judecători,

grefier: domnul P. Cullen, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 19 decembrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre¹

I. Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, XH, este funcționară a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF). Ea a fost numită în urma reușitei sale la concursul EPSO/2009/169 (drept) și recrutată în gradul AD 5 în cadrul unei prime unități a OLAF, începând cu 1 iulie 2014. Recrutarea sa a fost însoțită de o perioadă de probă care a încetat la 31 martie 2015 (denumită în continuare „perioada de probă”).
- 2 La 22 octombrie 2014, reclamanta a fost primită de doctorul A, medic psihiatru al Serviciului medical al Comisiei Europene (denumit în continuare „serviciul medical”), în cadrul unei vizite medicale. Această vizită a fost organizată ca urmare a unor dificultăți interne întâmpinate de reclamantă cu alți membri ai primei unități din cadrul OLAF în care fusese repartizată.
- 3 Începând cu 1 noiembrie 2014, reclamanta a fost transferată într-o a doua unitate din cadrul OLAF.
- 4 La 5 decembrie 2014, reclamantei i-a fost predat un raport intermediar privind perioada de probă (denumit în continuare „raportul intermediar privind perioada de probă”). Prin e-mailul din 15 decembrie 2014, reclamanta a arătat că nu era de acord cu comentariile cuprinse în acest raport.
- 5 În luna ianuarie 2015, reclamanta a solicitat serviciului medical accesul la dosarul său medical. La 3 februarie 2015, reclamanta a fost informată de serviciul medical că numai un medic extern putea consulta dosarul său medical. La 1 martie 2015 și la 4 aprilie 2016, reclamanta i-a numit succesiv în acest scop pe doctorii B și C.
- 6 La 20 martie 2015, reclamanta a fost titularizată cu efect de la 1 aprilie 2015.
- 7 La 26 martie 2015, raportul de final al perioadei de probă a reclamantei i-a fost predat acesteia din urmă. Raportul menționat cuprindea semnătura, în calitate de evaluator, a șefului celei de a doua unități în care fusese repartizată și contrasemnarea, în calitate de validator, a directorului *ad interim* al Direcției B din cadrul OLAF.
- 8 În cadrul procedurii cererii de acces la dosarul său medical, reclamanta a fost informată în legătură cu existența unei note medicale privind raportul doctorului A datate 31 martie 2015 (denumită în continuare „nota doctorului A”). Această notă a fost întocmită în urma vizitei medicale din 22 octombrie 2014 menționate la punctul 2 de mai sus. La 2 octombrie 2015, doctorul B i-a comunicat reclamantei extrase din nota doctorului A. În luna aprilie 2016, Comisia l-a invitat pe doctorul C în spațiile serviciului medical, pentru a-i permite să consulte integral nota doctorului A. Această consultare a avut loc la 11 mai 2016.
- 9 La 11 aprilie 2015, reclamanta a formulat o primă cerere de asistență la autoritatea împuternicită să facă numiri competentă (denumită în continuare „AIPN”) împotriva șefului primei unități în care fusese repartizată. La 6 iulie 2015, reclamanta a formulat la AIPN competentă o a doua cerere de asistență împotriva tutorului său din cadrul aceleiași unități. În aceste cereri, reclamanta a afirmat în esență că conținutul defăimător al raportului intermediar privind perioada de probă menționat la punctul 4 de mai sus era un element de probă a unei hărțuiri morale exercitate de superiorii săi ierarhici asupra sa. Prin Decizia D/306/15 din 24 iulie 2015 și prin Decizia D/512/15 din 19 octombrie 2015, AIPN competentă a respins aceste două cereri de asistență. Reclamanta a formulat o reclamație la 23 octombrie 2015 și o reclamație la 19 ianuarie 2016 împotriva Deciziilor D/306/15 și D/512/15. În cadrul primei dintre cele două reclamații menționate, ea a solicitat în special retragerea din dosarul

1 Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

său individual a raportului intermediar privind perioada de probă care o viza. Prin Decizia R/730/15 din 9 februarie 2016 și prin Decizia R/43/16 din 27 aprilie 2016, AIPN competentă a respins aceste două reclamații.

- 10 La 21 iulie 2016, reclamanta a solicitat să fie despăgubită pentru daunele și cheltuielile, incluzând onorariile avocațiale, care fuseseră ocazionate de procedura cererii de acces la dosarul său medical. La 30 august 2016, serviciul medical a respins cererea menționată.
- 11 La 30 septembrie 2016, reclamanta a solicitat ca avizul medical al profesorului D, și anume un psiholog extern pe care îl consultase în luna august 2016, să fie inclus în dosarul său medical.
- 12 La 10 octombrie 2016, reclamanta a formulat o reclamație la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD). Această reclamație privea, pe de o parte, durata procedurii de soluționare a cererii sale de acces la dosarul său medical și, pe de altă parte, neinclusiunea în dosarul său medical a notei profesorului D.
- 13 La 27 noiembrie 2016, reclamanta a formulat o reclamație împotriva deciziei serviciului medical, menționată la punctul 10 de mai sus, prin care s-a respins cererea sa de despăgubire pentru daunele și pentru cheltuielile ocazionate de procedura cererii de acces la dosarul său medical. Prin Decizia R/579/16 din 9 martie 2017, AIPN competentă a respins această reclamație.
- 14 În aceeași perioadă, în luna ianuarie 2016 și în luna aprilie 2017, au fost întocmite rapoartele de evaluare anuală a reclamantei (denumite în continuare „rapoartele de evaluare”) pentru exercițiile 2015 și 2016.
- 15 La 3 aprilie 2017, Comisia a comunicat, prin intermediul unei publicări în *Informații administrative* nr. 13-2017, deschiderea procedurii de promovare pentru anul 2017 (denumită în continuare „procedura de promovare 2017”). Această comunicare a fost urmată, la 19 iunie 2017, de publicarea listei funcționarilor propuși pentru promovare de directorul general al OLAF. Respectiva listă nu menționa numele reclamantei.
- 16 La 11 aprilie 2017, reclamanta a reînnoit cererea sa din 30 septembrie 2016 prin care solicita ca nota profesorului D să fie inclusă în dosarul său medical (a se vedea punctul 11 de mai sus).
- 17 În luna iunie 2017, reclamanta a sesizat Ombudsmanul European cu o plângere referitoare la prezența în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă.
- 18 La 26 iunie 2017, reclamanta a formulat în fața comitetului paritar de promovare (denumit în continuare „CPP”) o reclamație împotriva deciziei directorului general al OLAF de a nu o include pe lista funcționarilor propuși pentru promovare.
- 19 La 25 august 2017, reclamanta a solicitat serviciului medical să retragă din dosarul său medical nota doctorului A. La 28 august 2017, serviciul medical a informat-o în legătură cu lipsa acestei note din dosarul său medical.
- 20 La 27 august 2017, un membru al CPP a consultat raportul intermediar privind perioada de probă a reclamantei.
- 21 La 21 septembrie 2017, un grup paritar intermediar (denumit în continuare „GPI”) a emis un proiect de aviz care sugera să nu se recomande promovarea reclamantei. Proiectul de aviz menționat a fost urmat de un aviz al CPP din 27 octombrie 2017, în care acesta din urmă, cu 26 de voturi pentru și 4 abțineri, nu a recomandat AIPN competente promovarea reclamantei.

- 22 La 13 noiembrie 2017, Comisia a publicat o comunicare în *Informații administrative* nr. 25-2017. Această comunicare conținea lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2017. Numele reclamantei nu figura pe lista menționată (denumită în continuare „decizia de nepromovare”).
- 23 La 14 decembrie 2017, AEPD a pronunțat decizia privind reclamația reclamantei din 10 octombrie 2016 menționată la punctul 12 de mai sus. În această decizie, AEPD a respins prima critică formulată de reclamantă, întemeiată pe durata procedurii de soluționare a cererii acesteia din urmă de acces la dosarul său medical. În schimb, în ceea ce privește a doua critică, întemeiată pe neincluderea în dosarul medical al reclamantei a notei profesorului D, AEPD a decis că faptul că Comisia nu a admis fără întârziere cererea reclamantei, prin care se solicita rectificarea dosarului său medical, constituia o încălcare a normelor de protecție a datelor cu caracter personal. Pe de altă parte, AEPD a arătat că informațiile care îi fuseseră transmise în cadrul respectivei proceduri de reclamație sugerau că nota doctorului A fusese retrasă din dosarul medical al reclamantei.
- 24 La 18 decembrie 2017, reclamanta a solicitat directorului general al OLAF să retragă din dosarul său individual raportul intermediar privind perioada de probă. În susținerea acestei cereri, reclamanta a invocat decizia AEPD menționată la punctul 23 de mai sus.
- 25 Prin e-mailul din 18 ianuarie 2018, Direcția Generală (DG) Resurse Umane și Securitate din cadrul Comisiei a informat-o pe reclamantă că din dosarul său individual fuseseră retrase raportul intermediar privind perioada de probă, precum și comentariile sale cu privire la acesta din urmă.
- 26 La 10 februarie 2018, reclamanta a formulat o reclamație împotriva deciziei de nepromovare publicate la 13 noiembrie 2017. Prin decizia R/96/18 din 7 iunie 2018, AIPN competentă a respins această reclamație (denumită în continuare „decizia de respingere a reclamației”). La 17 iunie 2018, reclamanta a confirmat primirea acestei decizii de respingere a reclamației sale.
- 27 La 13 noiembrie 2018, în cadrul exercițiului de promovare 2018, reclamanta a fost promovată în gradul AD 6, cu efect de la 1 ianuarie 2018.

II. Procedura și concluziile părților

[omissis]

- 34 Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei să prezinte rapoartele de evaluare a tuturor funcționarilor promovabili și promovați din gradul AD 5 în gradul AD 6 în cadrul exercițiului de promovare 2017, precum și listele funcționarilor propuși pentru promovare;
- obligarea Comisiei să prezinte probe și rezultate ale analizei comparative a meritelor și copii ale dosarelor GPI și ale CPP, precum și statisticile cele mai recente privind ritmul mediu de promovare și creșterea corespunzătoare a salariului funcționarilor;
- audierea în calitate de martori a participanților relevanți la procedurile de aprobare și de promovare și a persoanelor care au luat cunoștință de raportul intermediar privind perioada de probă, după prezentarea documentației relevante menționate în al doilea capăt de cerere;
- anularea deciziei de nepromovare;
- anularea deciziei de respingere a reclamației;

- obligarea Comisiei la plata către aceasta a unei despăgubiri pentru prejudiciile și pentru pierderea suferite;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

35 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

- 36 Prin intermediul celui de al patrulea și celui de al cincilea capăt de cerere, reclamanta solicită anularea deciziei de nepromovare și a deciziei de respingere a reclamației.
- 37 Potrivit unei jurisprudențe constante, concluziile îndreptate împotriva respingerii unei reclamații au drept efect sesizarea instanței cu actul împotriva căruia a fost introdusă reclamația și sunt, ca atare, lipsite de conținut autonom (Hotărârea din 17 ianuarie 1989, Vainker/Parlamentul, 293/87, EU:C:1989:8, punctul 8, și Hotărârea din 20 noiembrie 2007, Ianniello/Comisia, T-205/04, EU:T:2007:346, punctul 27). Trebuie, așadar, să se considere că concluziile în anulare îndreptate împotriva deciziei de respingere a reclamației formulate împotriva deciziei de nepromovare au drept unic obiect o cerere în anularea deciziei de nepromovare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 aprilie 2006, Camós Grau/Comisia T-309/03, EU:T:2006:110, punctul 43).
- 38 Chiar dacă decizia de respingere a reclamației este confirmativă în raport cu decizia de nepromovare și, prin urmare, nu este necesar să se statueze în mod specific cu privire la concluziile în anularea deciziei de respingere a reclamației, motivarea care figurează în această din urmă decizie arată motivele din decizia de nepromovare. În consecință, ținând seama de caracterul evolutiv al procedurii precontencioase, această motivare va trebui de asemenea luată în considerare pentru examinarea legalității deciziei de nepromovare, această motivare trebuind să coincidă cu acest ultim act (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2014, Mocová/Comisia, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punctele 31 și 33 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 9 decembrie 2009, Comisia/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, punctul 59).
- 39 Prin intermediul celui de al șaselea capăt de cerere, reclamanta solicită plata de către Comisie a unei despăgubiri pentru prejudiciile pretins suferite.
- 40 Trebuie să se examineze, pe de o parte, cererea în anulare și, pe de altă parte, cererea de despăgubire.

A. Cu privire la cererea în anulare

- 41 În susținerea cererii, reclamanta invocă două motive. Primul motiv se întemeiază pe neregularitatea procedurii de promovare 2017. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de AIPN competentă cu ocazia analizei comparative a meritelor.
- 42 Comisia invocă mai multe cauze de inadmisibilitate.

1. Cu privire la admisibilitate

[omissis]

c) Cu privire la cauza de inadmisibilitate întemeiată pe faptul că reclamanta ar repune în discuție acte rămase definitive

[omissis]

- 84 Din ceea ce precedă rezultă că trebuie respinse cauza de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa de claritate și de precizie a primului motiv și cauza de inadmisibilitate întemeiată pe nerespectarea regulii concordanței. În schimb, este inadmisibilă argumentația reclamantei îndreptată, pe de o parte, împotriva prezenței în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă în sensul articolului 26 din statut și, pe de altă parte, împotriva rapoartelor de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016.

2. Cu privire la fond

- 85 Prin intermediul primului motiv, reclamanta afirmă în esență că procedura de promovare 2017 este nelegală pentru motivul că încalcă articolul 45 din statut, precum și Decizia C(2013) 8968 final a Comisiei din 16 decembrie 2013 privind dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut, publicată în *Informații administrative* nr. 55-2013 din 19 decembrie 2013 (denumite în continuare „DGA”). În această privință, reclamanta susține în special că neregularitatea procedurii de promovare 2017 este legată, în primul rând, de influența exercitată de nota doctorului A și, în al doilea rând, de influența raportului intermediar privind perioada de probă și a raportului de final al perioadei de probă. Reclamanta adaugă că neregularitățile procedurale pe care le denunță sunt susceptibile să fi influențat rezultatul procedurii de promovare 2017, și anume refuzul promovării.

[omissis]

b) Cu privire la pretinsa influență a raportului intermediar privind perioada de probă și a raportului de final al perioadei de probă asupra procedurii de promovare 2017

- 108 Reclamanta susține în special că dosarul său individual, care a fost examinat în cursul procedurii de promovare 2017, conținea elemente care nu trebuiau să figureze în acesta și care nu trebuiau luate în considerare pentru a aprecia meritele sale cu ocazia analizei comparative a meritelor. În special, reclamanta apreciază că prezența în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă era nelegală.
- 109 Reclamanta critică de asemenea prezența în „dosarul său de promovare” a raportului intermediar privind perioada de probă, cu alte cuvinte, în esență, influența și luarea în considerare a raportului intermediar privind perioada de probă în cursul exercițiului de promovare 2017. În această privință, în cererea introductivă și în ședință, reclamanta a subliniat că raportul de final al perioadei de probă conținea o trimitere directă la raportul intermediar privind perioada de probă și menționa dificultățile pe care le-a întâmpinat aceasta la începutul perioadei sale de probă, și anume dificultăți de natură interpersonală și cu privire la munca în echipă.
- 110 Reclamanta consideră că indicațiile care figurează în raportul intermediar privind perioada de probă au influențat în mod vădit conținutul raportului de final al perioadei de probă și al rapoartelor sale de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016, și anume documentele care au fost luate în considerare la analiza comparativă a meritelor realizată în cadrul exercițiului de promovare 2017. În plus, aceasta arată că un membru al CPP a consultat în mod direct raportul intermediar privind perioada de probă în cadrul procedurii de promovare 2017. Pe de altă parte, în ședință, reclamanta a afirmat că luarea în considerare de către AIPN competentă a acestui raport nu era necesară în cadrul procedurii de promovare 2017.

- 111 În sfârșit, în partea din cererea introductivă consacrată analizei comparative a meritelor, reclamanta susține că indicațiile care figurează în raportul de final al perioadei de probă și raportul intermediar privind perioada de probă au influențat în mod vădit evaluarea sa și lipsa unei propuneri de promovare.
- 112 Astfel, în esență, reclamanta invocă, pe de o parte, o neregularitate legată de prezența în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă în sensul articolului 26 din statut. Pe de altă parte, aceasta denunță o încălcare a articolului 45 din statut pentru motivul că raportul intermediar privind perioada de probă și raportul de final al perioadei de probă au fost luate în considerare în cadrul procedurii de promovare 2017.
- 113 Comisia contestă argumentația reclamantei.
- 114 În primul rând, Comisia susține că retragerea din dosarul individual al reclamantei a raportului intermediar privind perioada de probă nu este consecința directă a obligațiilor care îi reveneau în temeiul deciziei AEPD (a se vedea punctele 23-25 de mai sus). Astfel, în decizia sa, AEPD nu ar fi considerat că prezența în dosarul individual a raportului intermediar privind perioada de probă era nelegală.
- 115 În al doilea rând, Comisia susține în înscrisurile sale că, în temeiul articolului 45 din statut și al articolului 4 alineatul (1) litera (a) din DGA, luarea în considerare a raportului intermediar privind perioada de probă în cadrul exercițiului de promovare 2017 nu constituie o neregularitate, ci, dimpotrivă, este vorba despre o obligație a AIPN competente. În plus, Comisia subliniază că accesul, în speță, al membrilor CPP la dosarul individual al funcționarilor, prin intermediul sistemului informatic de gestiune a personalului (denumit în continuare „Sysper 2”), este o cerință procedurală care decurge din necesitatea de a efectua examinarea rapoartelor prevăzută la articolul 45 din statut. Prin urmare, potrivit Comisiei, acest acces nu constituie o neregularitate.
- 116 Întrebată în ședință cu privire la acest aspect, Comisia a subliniat că, contrar celor indicate în memoriul în apărare, AIPN nu avea nicio obligație de a lua în considerare raportul intermediar al perioadei de probă. Pe de altă parte, ea a precizat că obiectivul unui raport privind perioada de probă nu era să aprecieze meritele unui funcționar în vederea promovării și că un astfel de raport era întocmit exclusiv în vederea titularizării. Aceasta a dedus de aici că, la analiza comparativă a meritelor efectuată în cadrul unei proceduri de promovare, numai rapoartele de evaluare erau, în principiu, luate în calcul. Totuși, Comisia a apreciat că evaluatorii aveau întotdeauna, *de facto*, posibilitatea de a lua în considerare documentele disponibile în Sysper 2.
- 117 În al treilea rând, în memoriul în apărare și în ședință, Comisia a contestat incidența raportului intermediar privind perioada de probă asupra procedurii de promovare 2017 și în special influența acestui document asupra rapoartelor luate în considerare în cadrul exercițiului de promovare menționat.
- 118 Mai întâi, Comisia arată că conținutul raportului intermediar privind perioada de probă nu a împiedicat titularizarea reclamantei la sfârșitul perioadei de probă. În ședință, aceasta a subliniat că superiorii ierarhici erau autorizați să redacteze aprecieri negative într-un raport intermediar privind perioada de probă și într-un raport de final al perioadei de probă. Ea a adăugat că, desigur, raportul de final al perioadei de probă în cauză menționa dificultățile întâmpinate de reclamantă la începutul perioadei de probă. Cu toate acestea, ea a arătat că raportul de final al perioadei de probă a reclamantei conținea aprecieri care minimizau în mod deliberat aprecierile negative care figurau în raportul intermediar privind perioada de probă.

- 119 În continuare, Comisia invocă lipsa interesului reclamantei de a contesta concluziile „satisfăcătoare” ale rapoartelor de evaluare care o vizau întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016. În ședință, ea a arătat că pretinsa incidență negativă a aprecierilor cuprinse în raportul intermediar privind perioada de probă fusese compensată prin aprecierile pozitive cuprinse în raportul de final al perioadei de probă și în rapoartele de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016.
- 120 În sfârșit, tot în ședință, Comisia a constatat că decizia de respingere a reclamației nu conținea nicio trimitere la raportul intermediar privind perioada de probă. În această privință, ea a precizat că, în cursul procedurii de promovare, AIPN competentă a recurs exclusiv sau în mod esențial la rapoartele de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016.
- 121 În consecință, potrivit Comisiei, reclamanta supraestimează incidența raportului intermediar privind perioada de probă asupra procedurii de promovare 2017 și neglijează importanța luării în considerare a celorlalte rapoarte care o vizau și care figurau în dosarul său individual.
- 122 În speță, trebuie amintit că reclamanta nu poate contesta prezența în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă în sensul articolului 26 din statut (a se vedea punctul 84 de mai sus).
- 123 Prin urmare, trebuie să se examineze numai argumentele reclamantei întemeiate pe luarea în considerare, cu încălcarea articolului 45 din statut, a raportului intermediar privind perioada de probă și a raportului de final al perioadei de probă în cadrul procedurii de promovare 2017.

1) Observații introductive

- 124 Articolul 45 alineatul (1) din statut prevede că, atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor, AIPN ia în considerare în special rapoartele de evaluare a funcționarilor. În plus, articolul 4 alineatul (1) litera (a) din DGA prevede în special că, atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor funcționarilor promovabili, AIPN ia în considerare în special „rapoartele de evaluare a funcționarilor de la ultima promovare a acestora sau, în lipsă, de la recrutarea lor și mai ales rapoartele de evaluare întocmite în conformitate cu dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 43 din statut”.
- 125 În primul rând, trebuie subliniat că rapoartele prevăzute la articolul 45 din statut sunt cele menționate la articolul 43 din acest statut, și anume rapoartele de evaluare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2000, Rappe/Comisia, T-202/99, EU:T:2000:227, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 126 Rapoartele de evaluare constituie un element de apreciere indispensabil de fiecare dată când cariera unui funcționar este luată în considerare în vederea adoptării unei decizii privind promovarea sa (a se vedea Hotărârea din 8 martie 2006, Lantzoni/Curtea de Justiție, T-289/04, EU:T:2006:70, punctul 61 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 16 martie 2009, R/Comisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punctul 53 și jurisprudența citată). Astfel, o decizie de nepromovare este afectată de nelegalitate atunci când AIPN nu a efectuat o analiză comparativă a meritelor funcționarilor promovabili, întrucât unul sau mai multe rapoarte de evaluare nu erau disponibile din cauza unei greșeli a administrației (Hotărârea din 28 iunie 2016, Kotula/Comisia, F-118/15, EU:F:2016:138, punctul 38; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 3 martie 1993, Vela Palacios/CES, T-25/92, EU:T:1993:17, punctul 43, și Hotărârea din 11 iulie 2007, Konidaris/Comisia, T-93/03, EU:T:2007:209, punctul 88).
- 127 În al doilea rând, desigur, AIPN poate să țină seama de alte informații privind situația administrativă și personală a candidaților la promovare. Cu toate acestea, posibilitatea de a se referi la elementele menționate presupune existența unor circumstanțe excepționale (a se vedea în acest sens Hotărârea din

5 octombrie 2000, Rappe/Comisia, T-202/99, EU:T:2000:227, punctele 40 și 54). Această situație se regăsește în special în lipsa unui raport de evaluare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iulie 1995, Rasmussen/Comisia, T-557/93, EU:T:1995:138, punctul 32).

- 128 Pe de altă parte, diverse informații nu pot remedia lipsa unui raport de evaluare decât dacă îndeplinesc anumite condiții, a căror îndeplinire trebuie dovedită de instituția pârâtă. Trebuie, *primo*, ca acestea să fie suficient de obiective pentru a permite un control jurisdicțional, *secundo*, să conțină o apreciere a meritelor funcționarului efectuată de persoanele responsabile cu întocmirea raportului său de evaluare, *tertio*, să fi fost comunicate funcționarului astfel încât să se asigure respectarea dreptului la apărare și, în al patrulea rând, să fie cunoscute de comitetul de promovare la momentul analizei comparative a meritelor tuturor candidaților. În consecință, informațiile susceptibile să suplinească lipsa unui raport de evaluare trebuie să fie în mare măsură similare acestuia, în ceea ce privește originea lor, procedura de întocmire și obiectul lor (Hotărârea din 5 octombrie 2000, Rappe/Comisia, T-202/99, EU:T:2000:227, punctele 56 și 57).
- 129 În al treilea rând, mai întâi, trebuie arătat că, potrivit unei jurisprudențe constante, un raport de evaluare are drept funcție principală aceea de a asigura administrației o informare periodică pe cât de completă posibil cu privire la condițiile de îndeplinire a atribuțiilor de către funcționarii săi (Hotărârea din 15 mai 1996, Dimitriadis/Curtea de Conturi, T-326/94, EU:T:1996:62, punctul 84, Hotărârea din 10 septembrie 2003, McAuley/Consiliul, T-165/01, EU:T:2003:225, punctul 51, și Hotărârea din 16 aprilie 2008, Doktor/Consiliul, F-73/07, EU:F:2008:42, punctul 86). În schimb, un raport de final al perioadei de probă este destinat în principal evaluării aptitudinii funcționarului aflat în perioada de probă de a se achita de atribuțiile pe care le presupune funcția sa și de a fi titularizat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 februarie 2000, Jacobs/Comisia, T-82/98, EU:T:2000:53, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 130 De asemenea, nu se poate realiza o comparație automată și absolută între un raport de evaluare și un raport de final al perioadei de probă ale unui funcționar, din moment ce ambele tipuri de rapoarte cuprind rubrici de apreciere și un sistem de note diferite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 mai 1996, Dimitriadis/Curtea de Conturi, T-326/94, EU:T:1996:62, punctele 83 și 85).
- 131 În continuare, trebuie subliniată importanța, din perspectiva evoluției carierei unui funcționar, a stabilirii la începutul exercițiului anual a unor obiective prelabile stabilite de superiorul ierarhic. Evaluarea anuală privește în special modul în care funcționarul a atins aceste obiective. În lumina acestor obiective sunt apreciate eficiența, eficacitatea și conduita funcționarului în cadrul serviciului. Or, respectivele obiective nu sunt aceleași cu cele așteptate în perioada de probă de la un funcționar aflat în perioada de probă, în vederea unei titularizări. Având în vedere natura lor specială, axată pe performanță, aprecierile cuprinse într-un raport de evaluare se disting de aprecierile cuprinse într-un raport de final al perioadei de probă.
- 132 În această privință, s-a statuat că evaluarea unui reclamant în primele șase luni ale contractului său, cuprinsă într-un raport privind perioada de probă, nu poate fi asimilată și, astfel, nu poate înlocui sau compensa evaluarea efectuată în cadrul raportului său de evaluare anuală prin care se urmărește să se aprecieze dacă, în raport cu obiectivele stabilite în acord cu reclamantul, acesta din urmă a răspuns așteptărilor și să se stabilească astfel gradul performanțelor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2018, Wahlström/Frontex, T-591/16, nepublicată, EU:T:2018:938, punctul 65).
- 133 În sfârșit, rapoartele de evaluare, în condițiile în care constituie elemente susceptibile să exercite o influență pe tot parcursul carierei unui funcționar, constituie acte care lezează. Jurisprudența potrivit căreia rapoartele de evaluare constituie acte care pot face obiectul unei acțiuni în anulare răspunde interesului unei bune gestiuni administrative, din moment ce, în caz contrar, persoana interesată nu ar avea posibilitatea de a evidenția eventualele vicii ale unui astfel de raport decât în cadrul unor acțiuni

formulate împotriva unui act pentru adoptarea căruia a avut un rol raportul vizat. Or, o astfel de situație ar putea întârzia adoptarea deciziilor importante în privința funcționarilor (Hotărârea din 16 martie 2009, R/Comisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punctele 53 și 54).

- 134 O asemenea soluție adoptată de jurisprudență în privința rapoartelor de evaluare nu poate fi extinsă la documentele care au ca unic obiect pregătirea unei decizii punctuale a administrației, de care sunt astfel strâns legate. Acesta este cazul rapoartelor privind perioada de probă, al căror obiect constă în a pregăti decizia administrației cu privire la titularizarea persoanei interesate la finalul perioadei de probă sau cu privire la concedierea acesteia (Hotărârea din 16 martie 2009, R/Comisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punctul 55).
- 135 Aceeași situație se regăsește și în cazul măsurilor referitoare la desfășurarea perioadei de probă a unui funcționar, adoptate în temeiul articolului 34 din statut, printre care decizia de schimbare a repartizării la un alt serviciu în vederea continuării unei perioade de probă, precum și decizia de a prelungi perioada de probă cu șase luni. Aceste măsuri au fără îndoială drept obiectiv să permită o mai bună apreciere de către administrație a calităților funcționarului aflat în perioada de probă, precum și să pregătească decizia de titularizare sau de concediere a persoanei interesate care trebuie să fie adoptată la finalul perioadei de probă și, prin urmare, nu pot fi atacate în mod autonom printr-o acțiune în anulare (Hotărârea din 16 martie 2009, R/Comisia, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punctul 56).
- 136 Pe de altă parte, un raport privind perioada de probă în dosarul individual al unui funcționar nu mai poate, în principiu, să producă niciun fel de efecte după decizia de titularizare adoptată la finalul perioadei de probă, în vederea căreia a fost întocmit și pe care acesta nu făcea decât să o pregătească (a se vedea în acest sens Ordonanța din 19 februarie 2008, R/Comisia, F-49/07, EU:F:2008:18, punctul 56).
- 137 Prin urmare, rapoartele de evaluare și rapoartele întocmite în perioada de probă au un obiect și funcții distincte. Pe de altă parte, aceste rapoarte se supun unor regimuri juridice diferite. Astfel, un raport de final al perioadei de probă, chiar dacă cuprinde un anumit număr de observații cu privire la capacitățile de muncă ale funcționarului sau ale agentului, nu poate, în principiu, să fie luat în considerare de un comitet de promovare.
- 138 În lumina acestor considerații trebuie analizate argumentele reclamantei privind luarea în considerare a rapoartelor aferente perioadei sale de probă în cursul exercițiului de promovare 2017.

2) Cu privire la luarea în considerare a rapoartelor aferente perioadei de probă a reclamantei

- 139 În primul rând, în decizia de respingere a reclamației, AIPN competentă a apreciat că legalitatea analizei comparative a meritelor, în sensul articolului 45 din statut, impunea luarea în considerare atât a raportului de final al perioadei de probă, cât și a rapoartelor de evaluare a reclamantei întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016. AIPN competentă a precizat că niciun element din dosar nu sugera că, în cursul exercițiului de promovare 2017, se ivise o neregularitate în această privință. Ea a adăugat că simplul fapt că raportul intermediar privind perioada de probă fusese consultat de un membru al CPP nu permitea să se concluzioneze că analiza comparativă a meritelor nu a fost efectuată pe baza rapoartelor relevante, și anume raportul de final al perioadei de probă și rapoartele de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016.
- 140 În această privință, pe de o parte, trebuie subliniat că, astfel cum a confirmat Comisia în ședință, raportul intermediar privind perioada de probă a reclamantei figura, în Sysper 2, în anexa la raportul de final al perioadei de probă care o viza.

- 141 Pe de altă parte, este necesar să se arate că existența și esența raportului intermediar privind perioada de probă sunt menționate în partea finală a raportului de final al perioadei de probă. Astfel, în raportul de final al perioadei de probă, validatorul a explicat că era „oarecum preocupant că perioad[a] inițială în cadrul [primei unități la care a fost repartizată reclamanta] nu s-a desfășurat atât de bine, cum [arăta] raportul intermediar privind perioada de probă [...], care menționa dificultăți de natură interpersonală și probleme privind munca în echipă”. Validatorul a adăugat că astfel de aprecieri erau legate de un concurs de împrejurări specifice în cadrul primei unități. Aceste mențiuni favorizau, așadar, consultarea coroborată a raportului de final al perioadei de probă și a raportului intermediar privind perioada de probă. De altfel, înscrisurile prezentate de reclamantă în fața Tribunalului dovedesc că, înainte de adoptarea deciziei de nepromovare, un membru al CPP consultase direct, în Sysper 2, raportul intermediar privind perioada de probă care figura în anexa la raportul de final al perioadei de probă care o viza.
- 142 Astfel, trebuie să se constate că, la analiza comparativă a meritelor, a fost luat în considerare raportul de final al perioadei de probă a reclamantei. Pe de altă parte, raportul intermediar privind perioada de probă a reclamantei a fost de asemenea luat în considerare, direct sau indirect, în cursul analizei comparative.
- 143 Pe de altă parte, din jurisprudența menționată la punctele 125-137 de mai sus reiese că, în principiu, un raport de final al perioadei de probă nu poate fi luat în considerare în cadrul unei proceduri de promovare și că numai în anumite împrejurări excepționale AIPN poate ține seama de alte informații, în cazul în care ele îndeplinesc anumite condiții a căror îndeplinire trebuie dovedită de instituția în cauză.
- 144 Or, trebuie subliniat că, în speță, reclamanta a făcut obiectul a două rapoarte de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016 și că aprecierile cuprinse în aceste rapoarte de evaluare constituiau o bază suficientă pentru analiza comparativă a meritelor prevăzută la articolul 45 alineatul (1) din statut.
- 145 Prin urmare, nicio împrejurare excepțională nu justifică faptul că raportul de final al perioadei de probă, precum și raportul intermediar privind perioada de probă care figura în anexa la acest raport de final al perioadei de probă au fost luate în considerare la analiza comparativă a meritelor.
- 146 În al doilea rând și în orice caz, pe de o parte, trebuie subliniat că, spre deosebire de rapoartele de evaluare, raportul intermediar privind perioada de probă a reclamantei nu a fost redactat nici pentru a permite o evaluare obiectivă a acesteia, nici pentru a servi la aprecierea evoluției sale în carieră. Astfel, raportul intermediar privind perioada de probă a fost întocmit în perioada de probă a reclamantei, într-un context conflictual între aceasta din urmă și alți membri ai primei unități la care fusese repartizată (a se vedea punctul 2 de mai sus). Redactarea acestui raport intermediar a intervenit astfel pentru motive punctuale, la începutul carierei reclamantei, pentru a menționa dificultățile pe care le întâmpina în această primă unitate și pentru a justifica o măsură administrativă de schimbare a repartizării într-o altă unitate în vederea continuării perioadei sale de probă. În plus, reclamanta nu a putut contesta respectivul raport prin intermediul unei acțiuni îndreptate împotriva deciziei de a o titulariza, dat fiind că respectiva decizie nu o leza.
- 147 Pe de altă parte, este adevărat că, atunci când evaluează calitățile unui funcționar, un superior ierarhic dispune de o largă putere de apreciere și trebuie, pentru a-și îndeplini responsabilitățile, să exprime comentarii și, dacă este cazul, rezerve cu privire la calitatea muncii acestuia din urmă. Cu toate acestea, trebuie arătat că, în speță, raportul intermediar privind perioada de probă conține critici puternice referitoare la eficacitatea, la capacitatea, la prestațiile și la conduita reclamantei în prima unitate la care aceasta din urmă fusese repartizată. Criticile menționate sunt formulate într-un limbaj care vizează în special personalitatea reclamantei, iar nu competențele sale profesionale. Asemenea critici le depășesc pe cele necesare în mod obiectiv pentru a aprecia existența unor dificultăți în cadrul serviciului și pentru a justifica o decizie administrativă de transfer într-o altă unitate.

- 148 Astfel, având în vedere conținutul neobișnuit al criticilor formulate în raportul intermediar privind perioada de probă, aprecierile cuprinse în acest raport nu pot fi asimilate sau, cel puțin, comparate cu cele cuprinse în rapoartele de evaluare pozitive și ulterioare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016.
- 149 Prin urmare, împrejurările menționate la punctele 146-148 de mai sus constituie un motiv suplimentar, în raport cu cele prezentate la punctele 143 și 144 de mai sus, de a exclude posibilitatea ca rapoartele aferente perioadei de probă a reclamantei să fie luate în considerare cu ocazia analizei comparative a meritelor.
- 150 Este, așadar, necesar să se constate că luarea în considerare de către AIPN competentă a rapoartelor aferente perioadei de probă a reclamantei, și anume raportul de final al perioadei de probă și raportul intermediar privind perioada de probă, constituie o neregularitate susceptibilă să vicieze procedura de promovare 2017 în ceea ce o privește.

c) Cu privire la incidența neregularității procedurale constatate

- 151 Reclamanta arată că procedura de promovare 2017 ar fi fost în mod necesar diferită în lipsa neregularităților menționate la punctele 108-112 de mai sus.
- 152 Comisia răspunde că, presupunând că s-a săvârșit o neregularitate procedurală, reclamanta nu a dovedit incidența acestei preținse neregularități procedurale asupra conținutului deciziei de nepromovare. Pe de o parte, ea arată că reclamanta afirmă, în termeni generali, doar că prezența în dosarul său individual a raportului intermediar privind perioada de probă „a influențat în mod inevitabil evaluarea” dosarului său. Pe de altă parte, ea subliniază că reclamanta nu identifică nicio parte din rapoartele de evaluare întocmite pentru exercițiile 2015 și 2016 sau din decizia de respingere a reclamației care ar fi fost influențată de conținutul raportului intermediar privind perioada de probă.
- 153 În ceea ce privește încălcarea articolului 45 din statut și neregularitatea unei proceduri de promovare, potrivit unei jurisprudențe constante, nu este suficient, pentru anularea unei decizii de nepromovare, ca dosarul individual al unui candidat să fie nelegal și incomplet, ci mai este necesar să se stabilească faptul că această împrejurare a putut avea o incidență decisivă asupra procedurii de promovare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 ianuarie 2008, Strack/Comisia, T-394/04, EU:T:2008:20, punctul 39, și Hotărârea din 14 noiembrie 2017, Vincenti/EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, punctul 36).
- 154 La un nivel mai general, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, pentru ca o neregularitate procedurală să poată justifica anularea unui act, trebuie ca, în lipsa acestei neregularități, procedura să fi putut conduce la un rezultat diferit (Hotărârea din 18 septembrie 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, punctul 21; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 1 decembrie 2015, Georgias și alții/Consiliul și Comisia, C-545/14 P, nepublicată, EU:C:2015:791, punctul 51).
- 155 În speță, în primul rând, astfel cum arată Comisia, din lectura deciziei de respingere a reclamației nu reiese că reclamanta avea merite superioare celor ale colegilor săi promovați. În al doilea rând, nu se face nicio mențiune privind conținutul raportului intermediar privind perioada de probă în etapa analizei comparative a meritelor care a fost detaliată de AIPN în decizia de respingere a reclamației. În al treilea rând, rapoartele de evaluare luate în considerare conțin aprecieri pozitive, „satisfăcătoare”, în timp ce raportul de final al perioadei de probă, de asemenea pozitiv, a permis titularizarea reclamantei.
- 156 Cu toate acestea, mai întâi, trebuie subliniat că, în decizia de respingere a reclamației, AIPN competentă se referă în mod explicit la conținutul raportului de final al perioadei de probă în secțiunea „Eficacitate, competență și conduită în serviciu”. În această privință, AIPN competentă arată că raportul

de final al perioadei de probă menționează o „marjă de progres” și că reclamanta trebuia „să consulte direcția atunci când era necesar”, „să își informeze superiorii ierarhici” sau chiar „să își coordoneze munca cu cea a colegilor săi” „pentru a-i permite să realizeze munca așteptată din partea acesteia”. În plus, trebuie amintit că raportul de final al perioadei de probă conținea în anexă raportul intermediar privind perioada de probă și îl menționa pe ultimul. Astfel, raportul de final al perioadei de probă, la care era anexat raportul intermediar privind perioada de probă, a putut avea o incidență negativă asupra aprecierii „eficacității, competenței și conduitei în serviciu” a reclamantei la analiza meritelor sale.

- 157 În continuare, ținând seama, în primul rând, de împrejurările specifice care au însoțit întocmirea raportului intermediar privind perioada de probă anexat la raportul de final al perioadei de probă în dosarul individual al reclamantei, în al doilea rând, de aprecierile extrem de critice și subiective pe care le conținea acest raport intermediar și, în al treilea rând, de consultarea raportului menționat de un membru al CPP înainte de întocmirea listei definitive a funcționarilor promovați, raportul intermediar privind perioada de probă a reclamantei a putut avea o incidență negativă asupra analizei comparative a meritelor efectuate în cadrul procedurii de promovare 2017.
- 158 În sfârșit, trebuie arătat că, desigur, toți funcționarii aflați în perioada de probă fac obiectul unui raport de final al perioadei de probă. Cu toate acestea, nu toți funcționarii aflați în perioada de probă fac obiectul unui raport intermediar privind perioada de probă. În măsura în care este elaborat în cazuri particulare, un raport intermediar privind perioada de probă se distinge de un raport de final al perioadei de probă și, *a fortiori*, de rapoartele de evaluare menționate la articolul 4 din DGA. Astfel, luarea în considerare, directă sau indirectă, a raportului intermediar privind perioada de probă a putut afecta aprecierea obiectivă și egalitară a meritelor reclamantei în cadrul procedurii de promovare 2017.
- 159 Rezultă că neregularitatea procedurală constatată la punctul 150 de mai sus a putut avea, în ceea ce o privește pe reclamantă, o incidență decisivă asupra derulării acestei proceduri și asupra deciziei de a nu o promova. Cu alte cuvinte, s-a stabilit că, în lipsa neregularității procedurale menționate, decizia de nepromovare ar fi putut avea un conținut diferit (a se vedea punctele 153 și 154 de mai sus).
- 160 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se admită primul motiv și să se anuleze decizia de nepromovare, fără a fi necesar să se examineze, pe de o parte, celelalte critici invocate de reclamantă în cadrul primului motiv și, pe de altă parte, al doilea motiv. De altfel, în măsura în care decizia de nepromovare este anulată, nu este necesar să se examineze cererile de luare a unor măsuri de organizare a procedurii și a unor măsuri de cercetare judecătorească formulate de reclamantă în primele trei capete de cerere.

B. Cu privire la cererea de despăgubire

- 161 Potrivit unei jurisprudențe constante referitoare la contenciosul în materie de despăgubiri în domeniul funcției publice, angajarea răspunderii Uniunii este condiționată de îndeplinirea anumitor condiții, respectiv nelegalitatea comportamentului imputat instituției, realitatea prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între comportamentul reproșat și prejudiciul invocat (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2005, Casini/Comisia, T-132/03, EU:T:2005:324, punctul 94 și jurisprudența citată, Hotărârea din 4 iulie 2006, Tzirani/Comisia, T-88/04, EU:T:2006:186, punctul 100, și Hotărârea din 26 octombrie 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, punctul 78). Aceste trei condiții sunt cumulative, ceea ce implică faptul că, în cazul în care una dintre ele nu este îndeplinită, răspunderea Uniunii nu poate fi reținută (a se vedea Hotărârea din 29 noiembrie 2018, WL/ERCEA, T-493/17, nepublicată, EU:T:2018:852, punctul 207 și jurisprudența citată).
- 162 În speță, reclamanta solicită, în primul rând, repararea unui pretins prejudiciu material pe care îl evaluează la 45 000 de euro și, în al doilea rând, repararea unui pretins prejudiciu moral pe care îl evaluează la 20 000 de euro.

[omissis]

2. Cu privire la cererea de reparare a unui pretins prejudiciu moral suferit

[omissis]

- 179 În al doilea rând, reclamanta susține că a suferit un prejudiciu moral legat de susținerile defăimătoare referitoare la starea sa psihologică care figurează în raportul intermediar privind perioada de probă. În această privință, ea arată că posibila consultare a raportului intermediar privind perioada de probă de către toți superiorii săi ierarhici și de celelalte DG din cadrul Comisiei a compromis grav reputația și renumele său profesional în cadrul OLAF și al Comisiei. Această atingere adusă reputației sale ar fi avut drept consecință îngrijorarea sa cu privire la incertitudinea unei evoluții a carierei și în esență cu privire la o promovare în cadrul procedurii de promovare 2017. Ea adaugă că situația menționată a condus la o percepție eronată, prin ea însăși, a propriei situații, cauzându-i o disperare și o suferință care au avut consecințe negative asupra vieții sale private și asupra sănătății sale fizice și mentale. Astfel, în esență, reclamanta solicită repararea prejudiciului moral care și-ar avea originea în influența exercitată de raportul intermediar de stagiu asupra procedurii de promovare 2017.
- 180 În această privință, mai întâi, din examinarea concluziilor în anulare și, mai precis, din cuprinsul punctelor 124-160 de mai sus reiese că a fost admis argumentul invocat de reclamantă prin care se urmărește să se demonstreze nelegalitatea luării în considerare, în cadrul exercițiului de promovare 2017, a raportului intermediar privind perioada de probă anexat la raportul de final al perioadei de probă și că AIPN competentă a încălcat articolul 45 din statut atunci când a adoptat decizia de nepromovare. Rezultă că este îndeplinită condiția referitoare la nelegalitatea comportamentului imputat Comisiei.
- 181 În continuare, este necesar să se considere că reclamanta a fost plasată într-o stare de neliniște și de incertitudine cu privire la reputația și la viitorul său profesional și că această stare decurge în mod direct din nelegalitatea constatată la punctul 180 de mai sus.
- 182 În plus, nerespectarea de către AIPN competentă a obligațiilor sale în temeiul articolului 45 din statut în cadrul exercițiului de promovare 2017 a cauzat reclamantei un prejudiciu moral specific, care nu poate fi reparat în mod adecvat prin simpla anulare a deciziei de nepromovare.
- 183 De altfel, în ședință, Comisia a recunoscut această stare de neliniște și de incertitudine resimțită de reclamantă. În această privință, Comisia a precizat că preocupările reclamantei cu privire la raportul intermediar privind perioada de probă au constituit unul dintre elementele luate în considerare pentru a decide, pentru motive legate de oportunitate, retragerea din dosarul individual al reclamantei a raportului menționat.
- 184 În sfârșit, trebuie să se arate că prejudiciul moral suferit de reclamantă este limitat de faptul că aceasta a fost promovată în gradul AD 6 chiar în cadrul primului exercițiu de promovare care a urmat exercițiului de promovare 2017, și anume cel din 2018 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 noiembrie 2015, Diamantopoulos/SEAE, F-30/15, EU:F:2015:138, punctul 48).
- 185 În aceste împrejurări, trebuie să se decidă *ex aequo et bono* că o despăgubire în cuantum de 2 000 de euro constituie o despăgubire adecvată pentru prejudiciul moral rezultat din nelegalitatea constatată la punctul 180 de mai sus.
- 186 În aceste împrejurări, cererea de despăgubire formulată de reclamantă trebuie admisă în parte.

- 187 Având în vedere tot ceea ce precedă, se impune, pe de o parte, anularea deciziei de nepromovare și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 2 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pe care l-a suferit aceasta.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 188 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 189 Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează decizia de nepromovare a XH în gradul AD 6 în cadrul exercițiului de promovare 2017, care rezultă din publicarea în *Informații administrative* nr. 25-2017 din 13 noiembrie 2017 a listei funcționarilor promovați în acest grad.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata unei sume de 2 000 de euro în favoarea lui XH pentru repararea prejudiciului moral suferit de aceasta.**
- 3) Respinge în rest acțiunea.**
- 4) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 iunie 2020.

Semnături